

KVELDSTANKER til Trønderbladet 31.okt. av Helga Hugdal

PLANTER, HERBARIUM OG KARREBORREFAMILIEN

Så kanskje var ikke herbariet forgjeves allikevel...

Som den trofaste leser har fått med seg, så flytta jeg fra Lofoten til Otta for en drøy måned siden. Og jeg kjørte med meg en del av plantene mine, for de er viktige for trivsel og minner og kontinuitet og jeg vet ikke hva. Viktige er de i alle fall! Og nå MÅ jeg bare fortelle noe som har skjedd med den ene St. Paulia'en. Men først må jeg nevne at jeg for mange år siden fikk rosa blomster på avleggerne etter ei blå mor. Den gangen fikk jeg forklart at det er nok å skifte jord på denne planten, så kan den komme med andre farger. Ja, vel. Men denne planten fra nord, som var en gave fra gode Karla, den hadde helt hvite blomster. I løpet av flyttinga ble den stående flere døgn i bilen, samt at den fikk et lite opphold på Bruaplassen i Flå. Vel framme på Otta fortsetter den å blomstre med de hvite blomstene, men nå kommer det noen blå i tillegg! Ja, jeg setter utropstegn, jeg, for jeg synes det er artig, om ikke annet. En sensasjon er det kanskje ikke, men livet består faktisk av såkalte små gleder og hverdagssensasjoner.

Noe annet som skal nevnes etter flyttinga (det vil si etter litt rydding), er mitt gamle herbarium. Alle som har levert, og fått godkjent, 40 planter, vet at det er litt MED det. For vi hadde ikke kontaktpapir eller lignende i min tid (og nå høres jeg skrekkelig gammel ut!). Nei, vi PRESSA blomstene, og det var ikke så enkelt. De skulle helst ligge slik at det vistes hvilken plante det var, også. Så egentlig var det en hel kunst, dette. Og "liljefamilien" med tre planter, "karreborrefamilien" med en (blåknapp), "nellikfamilien" og "rubladfamilien" og alle de andre er sirlig ordna og oppført på egen liste. Våren 1973 ble mappa med alle 40 godkjent av min klasseforstander. Stempel og signatur forteller at arbeidet er avslutta, og at det ikke var forgjeves. I alle fall ikke ennå i 1973. Siden har nok mine kunnskaper på dette feltet hatt en bratt, nedadgående kurve, dessverre. Jeg husker for eksempel ikke lenger at åkersnelle tilhører gruppen "sneller". Eller at gjetertaske tilhører "korsblomstfamilien". Og ikke husker jeg hvordan gjetertaske ser ut, heller.

Men EN ting skal jeg ha: Jeg er VELDIG glad i planter, og har flere enn plassen skulle tilsi. OG jeg plukker blomsterbuketter hele tida – de månedene det er mulig. Så kanskje var ikke herbariet forgjeves allikevel...

God helg!

Helga H.